

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Forslagsstilleren (Christmas Møller): Vi er nu kommet dertil, at det ærede Medlem Hr. Thomsen kalder hele dette Spørgsmaal fuldkommen underordnet. Ja, det har vel dog nogen Betydning, i alt Fald for Partigrupperingen her i dette høje Ting; det har man maaske Lov til at bemærke. Men det er jo ikke det, der er Tale om.

Der er ingen, der behøver at fortælle nogen af os, at Spørgsmaalet om Bierhverv og Lønninger er underordnet i Forhold til Spørgsmaalet om Landbrugskrisen. Men det er ikke videre fair af det ærede Medlem, naar vi diskuterer det, da at angive det som ingenting og give det Udseende af, at derimod jeg skulde mene, at dette Spørgsmaal var et vigtigere Spørgsmaal end Landbrugskrisen. Krisen og de økonomiske Forhold drøfter vi naturligvis ved den almindelige Forhandling og ikke, fordi det behager de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Thomsen at stille en Dagsorden, som ikke har noget med den foreliggende Sag at gøre.

Men det ærede Medlem Hr. Thomsen skal det ikke lykkes at skjule, at han ikke vil, ikke kan, ikke tør sige noget som helst. Nu henviser han til „Skatteborgeren“s Nummer, der er udkommet, og siger, at man kan faa en Antydning af, hvad han har tænkt paa, ved at læse næste Nummer, naar det kommer. Heraf kan vi altsaa forstaa, at det er det ærede Medlem Hr. Thomsen, der skriver „Skatteborgeren“. Jeg havde ogsaa nok en Anelse om, at det maatte være noget i den Retning. Nej, det, man har Lov til at sige til det ærede Medlem og hans Adjudant i denne Sag, er netop Udtrykket „Nummer“. Hele deres Stilling, hele deres Maade at tage alt dette paa, er Udtryk for en eneste Ting: det er een Ting, det kommer an paa og det er — „næste Nummer“.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at den principielle Opfattelse, som vi har gjort gældende, deles nu af vide Kredse uden for Rigsdagen, som jeg tror, det ærede Medlem ikke kan affærdige bare som uvidende Vælgere. Den deles bl. a. af en fremragende Videnskabsmand, som er Professor i Statsforfatningsret, og som i Særtryk af det

Blad, som det ærede Medlem foragter saa dybt, har redegjort for, hvorledes en Bestemmelse i Grundloven om Kommissioner og Nævn, som kom ind i Grundloven mere eller mindre tilfældigt i Kraft af de Konservatives Kanslergade-Forlig dengang med den daværende radikale Regering, er blevet misbrugt i stadigt stigende Omfang med det Resultat, at Anliggender, som i og for sig hører under Lovgivningsmyndigheden, først og fremmest bliver lagt over til Administrationen, hvorefter Rigsdagen selv, det vil sige de 4 store Partier, udnævner sig til honorarlønnede eller diætlønnede Medlemmer af Administrationsnævn til Behandling af den paagældende Sag.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han behøver saamænd ikke at frygte, at det ærede Medlem Hr. Thomsen og jeg skal ødelægge det parlamentariske System, for dets Selvødelæggelse gaar sin Gang, og det æder sig selv op indefra støt og sikkert uanset os to.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oprindeligt tilsigtede, var sikkert at faa Englevingerne opforgylt. De fleste husker sikkert, hvorledes „Blæksprutten“ for nogle Aar tilbage havde et Billede af det ærede Medlem, hvor han svævede gennem Vandrehallen paa Englevinger, og hvor man fra alle Sider stirrede misundeligt efter ham. Dengang forstod Offentligheden, hvad det betød. Da forstod den, at der var noget, der hed Bengnaveri.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

Forslagsstilleren (Christmas Møller): Om det ærede Medlem Hr. Thomsen nu har forstaaet Billedet rigtigt, tør jeg ikke være helt sikker paa efter den Skildring, han har givet af det, og det vedkommer heller ikke Sagen. Nej, Sagen, som vedkommer det ærede Medlem — og nu kan han jo ikke give Svar her —, er den, at det ærede Medlem gentager sin Beskyldning og ikke kommer med Bevisligheder. Jeg har tidligere sagt, at jeg kunde have ladet den Debat ligge, men . . . (Thomsen: Det havde været klogt). Ja, det ærede Medlem